

Nytt Hopp för Sverige – Bön på Nationaldagen 2018

Sverige har under många år legat i framkant när det gäller demokratiska värden och materiell välfärd. Vi har all anledning att uttrycka tacksamhet till Gud vår skapare för detta land som vi får leva i. Pingströrelsens starka man under 1900-talet, pastor Lewi Pethrus, skrev en sång 1952 där en strof lyder: *"Svenska folk, du borde tacka, tacka Gud av all din själ, för det land som han dig givit, att han vårdat det så väl. Bed att han det ville hägna med sin nåd från strand till strand. ..."* Den uppmaningen gäller i högsta grad i dag. Det är mycket positivt som händer bland Guds folk just nu, inte minst på bönenas område. Ungdomar samlas till bönenätter på olika håll, och församlingsledare från olika samfund möts i en ödmjuk attityd och välsignar och ber för varandra. Även satsningar på evangelisation i olika former blir allt fler. Ett annat exempel är den f d drogmissbrukande rapparen Sebastian Stakset, som blivit kristen och nu åker runt i vårt land och talar till stora skaror om sitt nya liv med Jesus. Han besöker också fängelser och berättar för de intagna om sin omvändelse. Även den stora flyktingströmmen och invandringen till Sverige har, mitt i svårigheter med integrationen, fört något positivt med sig. Frågor om tro och religion har kommit fram i den allmänna debatten, något som inte skett på mycket länge. Ett exempel är DN:s ledare den 28/5: *"Gud behöver inte bygga någon Berlinmur ... I reformationens Europa jagades de så kallade vederdöparna, anabaptisterna, som villebråd. De tillämpade vuxendop och betraktades därför som kättare. Ett lämpligt straff ansågs vara döden genom dränkning. Anabaptisterna var ju så förtjusta i vatten. Det smått paradoxala var att deras bödlar också var protestanter, fast av annan sort, och själva stämplade som avfallingar av den romersk-katolska kyrkan. Historiskt har just detta varit religiositetens nattsida ... De religiösa samfunden och riktningarna har en viktig roll att spela också i ett sekulärt samhälle, men inte som fängelser befolkade av livstidsinterner. Muslimers rätt att vara muslimer också i Sverige är fundamental. Men det är också rätten att slippa vara muslim. De två rättigheterna förutsätter och betingar varandra ... Men också auktoritativa företrädare för islam i Sverige har ett ansvar här, dessutom ett teologiskt egenintresse. Inte vill de förmedla en bild av Gud som en himlens Honecker som riskerar att överges av sina undersåtar så snart gränspoliserna upphör att patrullera längs muren?"*

Men mycket i det sekulära samhället går tyvärr i fel riktning. Samhällets grundvalar är på väg att upplösas och det går fort. Sveriges vackra, starka symbol, den korsmärkta flaggan i gult och blått, håller på att slitas isär i den omoraliska snålblåst som sveper över landet. Det är Jesu Kristi kors (Guds dom över synden och försoningen med människan och skapelsen), som håller ihop flaggans fyra fält (samhällets grundpelare). Därför måste ett bibliskt evangelium förkunnas högt i vårt land i dag. Och för att detta ska vara effektivt behöver den helige Ande få möjlighet att verka för att ge kraft och ledning i alla församlingar. (Sak. 4:4; Apg. 1:8).

I ett kristet perspektiv finns det problem i samhället som kan ses som ödesfrågor. Abortsituationen är ett sådant problem. Det ligger en blodsskuld över landet genom att ofullgångna foster dödas – 1 abort varje kvart, statistiskt sett. Situationen är ett etiskt dilemma då vi vet att varje människoliv är unikt och värdefullt inför Gud, samtidigt som den gravida kvinnan kan befinna sig i ett socialt och ekonomiskt hopplöst läge. Men det bottnar ändå i vilken syn man har på människan – är hon mer värd än djuren och växterna? På den frågan svarar den kristna etiken ett tydligt ja! Det vilar ett tungt ansvar inför Gud på landets politiska ledare, men den kristna församlingen har också ett ansvar, både i opinion, praktiskt handlande och i förbön.

Hbtq-rörelsen, med en förvirrad queer-teori, hör till ödesfrågorna. Deras flaggskepp, med regnbågsflaggan i topp, är den årligen återkommande Pridefestivalen, som numer ordnas på många orter i landet. I år blir den extra stor och kallas EuroPride då Stockholm och Göteborg står värd för Europas Gay-folk. Festivalen annonseras som ett arrangemang för alla människors lika värde. Men stämmer det? Den kristna tankesmedjan Claphaminstitutet har i en rapport kallad "Det färgglada mörkret" granskat innehållet i Stockholm Pride 2017. Man konstaterar att mediabilden av Pride som en festival för ljus, glädje och människovärde är falsk. Utifrån en folkhälsosituation med stigande psykisk ohälsa, droganvändning, sexuella övergrepp och självskadebeteende ser man att Pride är allt annat än en hjälp för utsatta människor, skriver Clapham.

Tidningen *Världen idag* skriver: *"Det hela är förstås orimligt. Stora folkhälso- och samhällsproblem som i andra sammanhang motarbetas – droger, prostitution och självskadebeteende till exempel – uppmuntras i själva verket under Pridefestivalen. Och kanske än värre: de som stiftar lagar, verkställer lagar och dömer utifrån våra lagar ger sitt moraliska och ekonomiska stöd till detta arrangemang. Stockholms stad är guldsponsor till Pride och pytsar in minst 800 000 skattekronor. Myndigheter som arbetsförmedlingen och försäkringskassan är silversponsorer, och betalar minst 400 000 skattekronor var för att stödja Pride. Hur rimmar det med politikens lagstiftande uppdrag att vara med i ett evenemang som uppmuntrar till lagbrott? ..."* Till detta kan man med förvåning konstatera att det kristna samfundet Ekumeniakyrkan har de senaste åren varit ekonomisk sponsor till Pridefestivalen med 10 000 kronor årligen. Vilket skäl man har för detta vet jag inte. Men utifrån festivalens innehåll måste man fråga sig om det är att väl använda offrade pengar. Kan Susanne Wigorts Yngvesson, professor i etik vid Teologiska Högskolan (THS) i Bromma, som Ekumeniakyrkan är huvudman för, ha något med saken att göra? Yngvesson har undersökt hur Queerideologin kan reformera kyrka och teologi. I *Aftonbladet* uttalade hon sig 2008: *"Jag tror att många skulle må bättre om de levde med flera partners samtidigt. Många gånger har hon tagit upp frågan bland sina vänner – som ofta blivit provocerade. – Men när jag talar om polyamorösa förhållanden menar jag inte att allmänt ligga runt, utan om långvariga relationer, där man visar trohet mot flera, säger hon."* Man kan fråga sig om inte Nya Testamentets egen etik duger för professorn? När en kristen skola, som ska utbilda blivande pastorer, har en lärare i etik som förordar polygami, väcker det tankar om vad det bibliska budskapet får för auktoritet i församlingarna. (Judas 1:3-4).

Den kanske allvarligaste ödesfrågan är Sveriges officiella, negativa hållning gentemot Israel. Det judiska folket, är ett enastående släkte och är, som ingen annan nation, knutet till Bibelns Gud, den Gud som uppenbarat sig som *"Jag är den Jag är"*, och hela skapelsens Herre. Judafolket är det "instrument" som Gud har utvalt för att genom dem uppenbara sin vilja och förmedla sina välsignelser till hednafolket. Gud värderar judafolket mycket högt och bekräftar sin kallelse till detta folk, att vara ett *"huvud för hednafolket"*. (Se Ps. 18:44). Gud utvalde hebreerna som ett folk för att de skulle tillbe och ära Honom och vara Hans representant *bland* andra folk och betjäna andra nationer med Guds välsignelser. (2 Mos. 19:5f.). I denna kallelse och för detta syfte gav Gud dem ett specifikt land att förvalta. (4 Mos. 34:1-15).

Mot denna bakgrund är det viktigt att förstå att varje annan nation har en relation till Israel som är unik och som man ska stå till svars för en dag vilket framgår av Matt. 25:31f. Genom den negativa hållning som Sveriges regering visat gentemot Israel under innevarande mandatperiod har man ställt vår land/folk på fel sida om Herrens härlighetstron, vilket kan få svåra konsekvenser inom en snar framtid.

Men det är inte bara Sveriges politiska ledning som har en negativ inställning till Israel. Även Svenska kyrkans högsta ledning tillsammans med en hel del präster, ledande personer och pastorer inom frikyrkan, hyser liknande åsikter. När Israel firade sin 70-åriga historia som nation fanns det inga positiva tillrop eller gratulationer från dessa ledare. I samband med att USA flyttade sin ambassad till Jerusalem, och palestinier gjorde upplopp vid gränsen till Gaza, gjordes uttalanden från kyrkoledare som lade skulden på Israel och kallade stenkastande palestinier för "demonstranter". Efter undersökning har det visat sig att 50 av de drygt 60 palestinier som dödades av israeliska soldater var unga män som skickats ut av terroristgruppen Hamas.

Sveriges folk och land befinner sig i en mycket allvarlig situation, sett utifrån ett bibliskt och moraliskt perspektiv. Om du tror på en god Gud som hör när du ber kan du göra nationaldagen till en bönedag för din familj, ditt samhälle och för hela vårt land. *"Sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och be för den till Herren. När det går väl för den, går det också väl för er."* (Jer. 29:7). *"Jag vill nu att männen på varje ort skall be med heliga, uppflyfta händer utan vrede och diskuterande."* (1 Tim. 2:8). Bed, och du ska få, har Jesus lovat!

Claes-Göran Bergstrand, 2018-06-01.